

מ"ת 22614/10/16 - מדינת ישראל נגד דוד בלחסן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 דצמבר 2016

מ"ת 22614-10-16 מדינת ישראל נ' בלחסן(עציר)

ת"פ 22609-10-16

מספר פל"א 423336/2016

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
דוד בלחסן (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד מאיה טריגר

ב"כ המשיב: עו"ד ליטן

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים, שלצידה כתב אישום המייחס לו עבירות של ייצור, הכנה והפקה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסכנים, התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה"); וגניבה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 384א(א)א(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי המפורט בכתב האישום, בעת הרלוונטית התגורר המשיב במשק בבעלות משפחתו בניצני עוז. בחודש מאי 2016 פנה המשיב ל"חממות באקה, אחים מסארווה בע"מ" לצורך הקמת שתי חממות, על פני שטח של 7.5 דונם, אותן ייעד לגידול קנאביס במשק.

עבור הקמת המשתלות שילם המשיב לאחים מסארווה סך של 212,000 ₪ במזומן.

לשם הפעלת המשתלות חיבר המשיב בעצמו את החממות לרשת החשמל באמצעות כבל לא מוסדר באופן

שלא יהיה עליו לשלם עבור חיבור זה או בעבור צריכת החשמל העתידית של המשתלות.

לאחר הקמת המשתלות, ולצורך גידול הסם, העסיק המשיב את מתניה גונן, יעקב קינן, עמיר חדד, גל ביטון, יותם אונגר ועובדים נוספים.

במסגרת עבודתם במשתלות נדרשו העובדים ע"י המשיב ללון במתחם מגורים שיועד לכך במשק ומצוי בקרבת מקום למשתלות, ומינה את גונן לאחראי על יתר העובדים.

בהמשך, הרכיב המשיב והעובדים במשתלות ציוד ע"ס 313,580 ₪, שכלל - 4 מכשירי לחות, 6 מכשירי שטיפה חשמליים שני מזגנים מיני מרכזיים, 158 מנורות 600 וואט, 7 וונטות, 2 משאבות חשמליות, 6 משאבות מים, משאבות אוויר, 9 מאווררים, מערכות השקיה וחומרי דישון.

סמוך לאחר מכן הצטיידו המשיב והעובדים בזרעי קנאביס, חומרי דישון, אדניות, ואמצעים רבים לצורך גידול הסם. במסגרת העבודה במשתלות ניהלו בלחסן והמשיבים יומן עבודה שתיעד את פעולתם בין היתר - שתילת הסם, קצב גידולו ועוד.

בלחסן והמשיבים גידלו והפיקו את הסמים במשתלות במשך כחמישה חודשים עד ליום 27.9.16.

במהלך התקופה בה עבדו המשיב והעובדים במשתלות גנבו חשמל בעלות משוערת של כ-100,000 ₪.

סך הכל הפיקו המשיב והעובדים סם קנאביס בכמות כוללת של 5.5 טון ששווי בשוק מוערך ב-82 מיליון ₪ (15,000 ₪ לקילו סם).

2. בדיון מיום **19.10.16** (בפני כב' הש' ברק נבו), הסכימו הצדדים בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אולם נחלקו באשר לאפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר.

במעמד זה הופנה המשיב לצורך קבלת תסקיר מעצר.

בדיון מיום **23.11.16** הופנה המשיב לקבלת תסקיר מעצר נוסף שיבחן חלופת מעצר נוספת שהוצעה ע"י המשיב.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב מיום **14.11.16** עולה כי הוא בן 45, גרוש ואב ל-4 ילדים. טרם מעצרו התגורר במושב ניצני עוז. שלושת ילדיו הגדולים מנישואיו בעבר - בתו הבכורה בת 17 ובנו בן 10 מתגוררים עם גרושתו בקריית אונו. תאר מעורבות הדוקה בחייהם ומסר כי משלם דמי מזונות. בנו בן ה-14 מתגורר עמו ע"פ צו של בימ"ש לענייני משפחה.

בתו הצעירה כבת שנתיים נולדה מקשר עם בת זוגו הנוכחית וכי הם מתגוררים בנפרד.

המשיב תאר קשר קרוב ומשמעותי עם ילדיו והיותו אב המעורב בגידולם. בת זוגו בחמש השנים האחרונות, בת 43, גרושה ואם לילדים, פנסיונרית ממטרת ישראל המתגוררת בעמק חפר.

במשפחת מוצאו הוא הצעיר ולו אח בן 50, נשוי ואב לשלושה ילדים המתגורר בחדרה ועובד בסופרמרקט. תאר עמו קשר קרוב במהלך השנים והדגיש תמיכתו בו בפרט בעיתיו זה.

אביו נפטר ממחלה לפני מספר שנים, ואמו בשנות ה-60 לחייה, אינה עובדת, סובלת מבעיות בריאות ומתגוררת בסמוך אליו.

סיים 12 שנות לימוד, ושרת שירות צבאי מלא. לאורך השנים עבד כעצמאי בגינון ועסק בעיצוב גינות עבור אחרים וניהל משתלה בניצני עוז.

בתיק דנן נעצר ביום 27.9.16 וביטא קושי בהיותו עצור בעיקר נוכח ניתוקו מבת זוגו והילדים וההשלכות שיש לכך עליהם.

מסר כי לאחר שנחקר בתיק הנוכחי- עבר אירוע לב, אושפז למספר ימים בבי"ח, ומאז נוטל טיפול תרופתי.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי בשנת 2013 הורשע בביצוע עבירות איומים כלפי בת זוג ונדון לצו מבחן ומע"ת. בתסקיר שהוגש אז בעניינו- ציין השירות כי המשיב שיתף פעולה בטיפול במרכז לשלום המשפחה אליו הופנה לאחר הרשעתו.

בשיחה הנוכחית עמו- תאר המשיב תפקוד תקין במישורי חייו השונים. לאחר שחרורו מהצבא פתח עסק עצמאי ותאר עבודה רציפה ואינטנסיבית. בהמשך בשל התנהלות כלכלית כושלת, צבר חובות והיה נתון ללחצים ומתחים בין היתר במישור הזוגי ועל רקע זה הסביר את מעורבותו עם החוק בעבירת איומים כלפי גרושתו. בהמשך הוכרז כפושט רגל ובני משפחתו התגייסו לסייע לו כלכלית.

מתיאוריו התרשם השירות כי מעבר למצוקה כלכלית בה היה נתון, התמודד אותה עת אף עם תחושות תסכול, בושה ופגיעה בערכו העצמי.

לאחר תקופה מורכבת וממושכת- הצליח להשתקם כלכלית לאחר שמכר חלקו במשק והחזיר חובות, התגרש, והכיר את בת זוגו הנוכחית.

בשנתיים האחרונות שב לעסקי הגינון תפקד באופן יציב ונורמטיבי, ותאר את הצלחתו בתחום עיסוקו.

ברקע למעצרו - הסביר כי לאחר תקופה מסוימת בה הצליח במישור התעסוקתי חזר וצבר חובות, ובתחילה נעזר בתמיכת בת זוגו ובני משפחה נוספים אולם בהמשך התקשה לעמוד בחובות ופנה לגורמים שוליים ולכך קשר את מחויבותו כלפיהם והיענותו בהמשך לדרישותיהם.

תאר דאגתו כיום גם בהקשר זה וחשש מפני אפשרות לפגיעה בו מצדם.

השירות התרשם כי המשיב ראה בפתרונות שוליים ועוברי חוק דרך לגיטימית להתמודדות עם קשייו ובחירותיו והיה ממוקד בצרכיו באופן שנמנע מבחינת השלכות התנהגותו ובחירותיו השוליות עליו ועל הסובבים אותו, ובכלל זה בני משפחתו.

במהלך השיחה עם המשיב התרשם השירות מפער בין הצגתו של המשיב את תפקודו היציב התקין והאחראי במישור המשפחתי, ההורי, והזוגי לבין חזרתיות בהסתבכות במישור התעסקותי והכספי.

בלט כי המשיב מתקשה לזהות כשלים בהתנהגותו הכלכלית, וגם כיום נוכח שלילתו שימוש בסמים, תופס התנהגותו השולית ככזו שנכפתה עליו נוכח העדר אלטרנטיבה לקשייו הכלכליים.

השירות התרשם כי המשיב מתקשה לראות פתרונות מוסדרים, חוקיים ומקובלים כשמחזיק באופן נוקשה בעמדה מטשטשת דפוסים ובחירות עברייניות שבחר.

בנוסף, מהמיוחס לו כיום ומתיאוריו את בחירותיו ניתן היה להתרשם מהתנהלות מתמשכת שאופיינה בהסתרה ומניפולטיביות כלפי בני משפחה וחברים, כשאף לא ראה בהם גורמי תמיכה והכוונה במשבר הכלכלי החוזר עמו התמודד.

עם זאת, התרשם השירות כי מעצרו כיום לראשונה בחייו וחשיפת היקף וחומרת התנהגותו השולית בפני המשפחה והסביבה- מהווים עבורו גורם משברי.

השירות התרשם כי ההליך הפלילי המתנהל והסנקציות העונשיות להן צפוי מהווים כיום גרום מרתיע כשלהערכת השירות- יענה כיום לתנאי שחרור, ולא יפעל באופן שיחמיר מצבו ויפגע באמון מפקחיו.

המשיב ביקש להשתחרר למעצר בית והשירות נפגש עם שישה מפקחים אותם הצביע.

האח, רפי בלחסן- בעליו של המשק נשוא העבירות, בן 50 נשוי ואב לשלושה ילדים המתגורר בחדרה, ועובד כמשווק פירות וירקות.

הדוד, ניסים כריסי- אח של האם, כבן 55 נשוי ואב לחמישה ילדים, מתגורר בקדומים ובביתו מוצע מעצר הבית. עד לאחרונה עבד כמנהל מחלקה בסופרמרקט וכיום מחלים מתאונת עבודה.

מר יוסי כריסי- אח נוסף של האם, כבן 57 גרוש ואב לשלושה ילדים, שוטר לשעבר וכיום עצמאי בתחום ההובלות המתגורר בכפר סבא.

מר חיים כריסי- אח נוסף מצד האם, כבן 63, גרוש ואב לשלושה ילדים, פנסיונר של משטרת ישראל וכיום עצמאי בתחום מיזוג אויר המתגורר בנתניה.

מר משה מזוז- חברו של המשיב, כבן 44 נשוי ואב לשני ילדים, עבד כסוהר בשב"ס וכיום עצמאי בשיווק פירות וירקות המתגורר במושב בארתיים בשרון.

מר נפתלי זראביב - חבר נוסף של המשיב, כבן 45 מצוי בזוגיות ואב לשלושה ילדים, בעל משתלה ומתגורר בניצני עוז.

ששת המפקחים שללו מעורבותם עם החוק, וביקשו לפקח על המשיב בבית הדוד בקדומים. כמו כן המפקחים שללו כל ידיעה מוקדמת על בחירותיו של המשיב נשוא תיק זה.

המפקחים תארו קשר משמעותי עם המשיב במסגרת משפחתית וחברית, התייחסו בחומרה מתאימה ובביקורתיות חד משמעית לאופי העבירות המיוחסות לו, וביקשו להתנהל מולו בסמכותיות ולוודא הקפדתו על תנאי השחרור, ככל שייקבעו.

למרות התרשמות השירות כי מערכת יחסיהם של המפקחים המוצעים עם המשיב יכולה להיות בעלת השפעה מקדמת ומציבת גבול כלפיו במסגרת החלופה, וכי המשיב יענה לסמכותם, ועל אף שדיווחו כי נערכו לחלוקת הנטל ביניהם לאורך מן -בשיחה עלה כי בכתובת החלופה בבית הדוד בקדומים מפעילה אשתו צהרון לילדים וההתרשמות היא כי לא שקלו משמעות שהותו של המשיב בחלופה זו בהקשר לכך.

המפקחים לא יכלו להציע חלופה אחרת ולפיכך אין בידי השירות להמליץ על שחרורו של המשיב ממעצר.

מתסקיר מעצר משלים בעניינו מיום 27.11.16 עולה כי נבחנה כתובת נוספת לצורך מעצר הבית ביישוב קדומים, לאחר שבכתובת שנבחנה בתסקיר הקודם התברר כי ישנו משפחתון ועל כן לא הומלץ על שחרור.

בכתובת הנוכחית - רחוב דגן 8 קדומים, מדובר בדירה אותה שכרו המפקחים המוצעים לצרכי הפיקוח על המשיב לסירוגין.

בנסיבות אלה, לאור התרשמות חיובית מהמפקחים, היערכותם, והצגת כתובת חלופה מותאמת לרמת הסיכון - ממליץ השירות על שחרורו של המשיב למעצר בית בפיקוחם לסירוגין.

4. ב"כ המבקשת טען כי לפני שנשלח המשיב לשירות המבחן - הבהירה לו השופטת ברק נבו בצורה שלא משתמעת לשתי פנים שעצם השליחה לקבלת תסקיר בתיק הזה אין בה כדי להשליך על החלטת ביהמ"ש גם אם התסקיר יחזור חיובי וימליץ על שחרורו.

קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית.

בנסיבות אלה, לא מדובר בגידול פראי, לא מתוכנן ולא מתקצב, אלא מדובר ב-5 וחצי טון. זו התפיסה הגדולה ביותר שהייתה עד היום בארץ, כשארן חולק כי תוצר הגידול, נועד למכירה.

כמות הסם מעידה על תחכום ועל תקצוב, ועל מעורבות עמוקה בעולם עברייני.

לכן, לא היה מקום לשלוח אותו כלל תסקיר הואיל וחזקת המסוכנות הינה בעוצמה כה משמעותית.

המשיב שיתף פעולה בחקירה, הגם שבחלק מהודעותיו הוא שומר על זכות השתיקה, ובחלק נותן תשובות חלקיות.

ההקמה של תשתית החשמל, שווי הציוד, בלי הדשנים, הזרעים והפוטנציאל של הרווח, כמו גם שווי הציוד מגיע כמעט לחצי מיליון ₪. לפי ההערכות שוויו של החומר כ-80 מיליון שקל.

התסקיר הראשון מהותי, והתסקיר האחרון מדבר על אותם מפקחים והמיקום של מעצר הבית עצמו יהיה בדירה שכורה ששכרו לצורך זה במיוחד.

המגבלות הכלכליות בצעד כזה - הן שעוד חודשיים שלושה לא יוכלו לעמוד בזה.

באשר למשיב - עולה גרסה לגבי "הסתבכותו" - כאילו נכפתה עליו המעורבות בתיק. אך המשיב לא מציין שזו לא הסתבכותו הראשונה עם אותם גורמים מאיימים, כלשונו.

מההודעות עולה שהוא הסתבך בעבר עם השוק האפור, אך לא אומר זאת בתסקיר.

זו לא הסתבכותו הכלכלית הראשונה, לא פנייתו הראשונה לעולם העברייני כדי להיחלץ מהמצוקה הכלכלית. בפעם קודמת - שטח חקלאי דומה לשטח בתיק זה, פשוט מועבר לאי אילו גורמים.

שירות המבחן התרשם שהמשיב ראה בפתרונות שוליים ועוברי חוק כדרך לגיטימית להתמודד עם קשייו מבלי שהיה ממוקד בהשלכות של אותה התנהגות עליו ועל סובביו, ומשפחתו.

לא מדובר במעידה חד פעמית אלא תכנון ממושך של חודשים.

שירות המבחן בעצמו מתרשם בשיחתו מהמשיב מפער בין איך שהוא תופס את תפקודו כתקין לבין מעגל ההסתבכות במישור התעסוקתי והכספי.

שירות המבחן בסופו של דבר מתרשם כי עצם מעצרו והחשיפה של היקף ההתנהגות השולית שלו בפני בני משפחתו מהווים עבורו כגורם מרתיע, אולם הואיל ולא מדובר בפעם ראשונה - אין בכך כדי להוות גורם מרתיע בפועל.

יש שישה מפקחים נורמטיביים שנמצאו כמתאימים, אך בנסיבות אלה התיק לא אמור כלל להגיע לבחינת המפקחים. שחרור לחלופה נדחה לאור עוצמת המסוכנות מכמות הסם הנתפסת שמעידה על תכנון ארוך, מושקע ומחושב.

בתסקיר עולה גם נושא העבר הפלילי של המשיב בעבירת איומים.

הגם שלא מדובר בעבר מכביד - לא מדובר במי שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק.

מדובר על מי שבמשך חודשים השקיע את מיטב מרצו ויתכן גם כספו, להקים מפעל של ייצור סמים.

זו מסוכנות שלא ניתן לאיין בחלופת מעצר. מקרה זה נמנה על אותם מקרים חריגים שעליהם מדבר בית המשפט העליון בהם לא שולחים לתסקיר, שמאפשרים ומצדיקים סטייה מהמלצת שירות המבחן.

לעומת זאת, טען ב"כ המשיב כי מצוות המחוקק הינה כי לא ייעצר אדם אם ניתן להשיג את תכלית המעצר בתנאים שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה.

בית המשפט העליון שחרר בעבירות דומות, גם בהיקפי סמים גדולים ובעבירות חמורות יותר כמו הצתה.

לאחרונה ניתנה החלטה בבית המשפט העליון, מפי כב' השופט עמית, לפיה מעצר הוא עניין לתפירה ידנית, שאין מקרה דומה למשנהו, ואין עצור דומה לחברו, והצביע על כך שלבית המשפט יכולת תמרון בין המעשה לעושה.

לעניין המעשה - הוסכם על קיומן של ראיות לכאורה.

עם זאת, למרות שמצוין בכתב האישום כי בחודש מאי 2016 הוקמו החממות לצורך גידול קנביס ושולמה תמורה של 212,000 ₪ הרי שמהודעתו של אחד מסארווה עולה שסיום ההקמה של החממות הוא ביום 3.6.15.

כמו כן כתב האישום שמצביע על כך שבמאי 2016 הוא בנה את החממות לצורך הגידול, החממות כבר היו קיימות והן הוקמו שלא לצורך גידול סמים אלא, כפי שמסר המשיב בהודעותיו, הוקמו לצורך הפעלת העסק שלו כגון, הקמת המשתלה וכו'.

אין כל מחלוקת או לפחות לא עלתה טענה שבפרק הזמן מאז הקמת החממות ועד לפרק הזמן שבו מודה המשיב שהחל את הפעילות לצורך גידול הסם, לא הייתה פעילות לגיטימית של משתלה. אדרבא, חומר הראיות בתיק מלמד שנרכשו צמחים וציוד לצורך הפעלת משתלה.

מהתמונות של החממה שהוגשו לאגרונום עולה כי אינו יודע להעריך אם החממה משוכללת או לא.

בנסיבות אלה -5.5 טון מוערך ב-82 מיליון, אך חישוב הסם הוא בהתאם לפרח ולא לכל העץ. בתיק זה, תחילה הוגשו 3 חוות דעת שכל אחת מתארת סכום שונה - קצין בילוש בתחנת נתניה אף קבע שמדובר ברווח צפוי של 490 מיליון ₪, לאחר מכן החוקר אליהו אהרוני פנה למשרד הבריאות בשאלתה לגבי מהי כמות החומר שניתן להפיק מהכמות שנותרה, ודווקא על הנתון הזה אין תשובה.

בנוסף, מדובר בגניבת חשמל בסכום של 100,000 ₪ במשך חצי שנה, אולם הפרקליטות בעצמה טוענת שהמבנים נבנו בחודש יוני והמשיב נעצר בספטמבר, היינו אם 6 חודשים ההערכה היא 100,000 ₪, אז מחצית מהתקופה -זה 50,000 ₪.

באשר לעושה - המשיב יליד שנת 1972, גרוש, אב ל-3 ילדים מנישואיו הראשונים ועוד ילדה מקשר עם בת זוגו כיום. מדובר במי שנתון במציאות כלכלית קשה, הוצא נגדו צו כינוס, הוכרז כפושט רגל בשנת 2015. הוא

קרב בתחום המשתלות, ניסה להרים את עצמו, ולא צלח.

סך של 400,000 ₪ הועברו אליו על ידי בת זוגו ואמה לאחר שמכרו בית, המשתלה עלתה 200,000 ₪ והסכום כיסה את ההקמה כולל רכישת משאית. מעולם לא הייתה לו פנייה מצד הכנס בדבר חריגות בכספים, והכל מגובה בקבלות.

המשק רשום על שם אחיו של המשיב.

כמו כן המשיב עבר תאונת דרכים מאוד קשה ויש לו נכות בשיעור 10%.

בעברו הפלילי- הרשעה אחת קודמת מדובר בהרשעה אחת שיש למשיב, והגם שלא ניתן לומר שניהל אורח חיים נורמטיבי, הרי שלא מדובר במי שנטוע בעולם הסמים.

לעניין הנסיבות החריגות בתיק- בדרך כלל כאשר אדם שותק בחקירתו הדבר מחזק את הראיות נגדו אולם כאן המצב הפוך- ברגע שנעצר מספר המשיב לשוטר שעוצר אותו שהוא נקלע לחובות ומודה במיוחס לו.

בחקירתו הראשונה מודה המשיב ומתחרט בכנות, אומר שהוא בוש ונכלם על מה שעשה, מצטער, ויש לזקוף זאת לזכותו. הוא שיתף פעולה ופירט את התפקידים של כל אחד, וזה דפוס של אדם עם בסיס נורמטיבי לא עבריו.

שירות המבחן מתרשם מהקושי שלו במסגרת מעצרו, מתרשם מתפקודו התקין לאורך השנים, ומציין כי המעצר, ההליך, הסנקציות להן צפוי, מהווים גורמים ממתנים.

התסקיר לא התייחס לרמת הסיכון אלא לכך שאפשר לאיין אותה, בכך שמתרשם כי יענה לתנאי השחרור ולא יפגע באמון מפקחיו.

המפקחים הם שוטרים לשעבר- ובכלל זה איש שב"ס לשעבר ואיש מז"פ. מדובר באנשים מבוססים ויש מספיק כדי לשכור את מקום מעצר הבית לעוד שנים. כמו כן שירות המבחן מתרשם כי מע' היחסים של המפקחים עם המשיב הינה בעלת השפעה ויכולה לשמש ולהציב גבולות.

מהפסיקה עולים מקרים בהם נתפסה מעבדה של 6 טון שנשרפה לאחר מכן ביישוב בדרום, שם מעורבים נאשמים עם עבר פלילי בתחום הסמים, וביהמ"ש חוזר וקובע כי גם בעבירות גידול יש לבחון האם קיימים מפקחים היכולים לאיין מסוכנות ומורה על שחרור.

מכלול השיקולים מובילים למסקנה שישנן נסיבות חריגות. מדובר במסוכנות נמוכה ובחלופה עם ריחוק גיאוגרפי, אין אינדיקציה לכך שיבצע עבירות כשהוא יהיה במשמורת של אנשי שב"ס ומשטרה. מעצר אינו מקדמה על חשבון העונש וביהמ"ש לא פטור מלבחון האם החלופות יכולות לאיין מסוכנות. שירות המבחן אפילו לא מחמיר לאיזוק אלקטרוני.

לאור כל האמור, מתבקש בימ"ש להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בתנאים.

5. דין והחלטה

אין חולק כי עובדות כתב האישום המיוחסות למשיב, ביחד עם אחרים, מעלה מסכת חמורה מאוד שעניינה הקמת מפעל גדול שמטרתו ייצור גידול והפקה של סם מסוכן בשטח של משק המצוי בבעלות משפחת המשיב, כל זאת במהלך מספר חודשים- עד שנתפס.

די להן בעובדות לפיהן השקיע המשיב סכומי עתק של מאות אלפי שקלים על מנת להקים את החממות ולרכוש ציוד מתאים, גייס למצער חמישה אנשים נוספים המעורבים בתיק זה (נגדם הוגש כתב אישום בת"פ 22626-10-16 בבימ"ש זה), על מנת לעבוד עמו ולתפעל את מפעל ייצור הסמים הנ"ל, ולשם כך אף טרח לגנוב חשמל בסכומים אדירים לשם הפעלתו של מפעל הייצור הנ"ל - כדי להעיד על אופן התנהלותו העברייני של המשיב.

ההשקעה הכספית הגדולה של המשיב, בד בבד עם הכמויות האדירות של הסם שנתפסו, ושווין העצום בשוק, מלמדים כי פניהם של המשיב ושותפיו בהמשך הדרך הינם לסחר והפצה של כמויות הסם הרבות (הגם שעבירות אלה לא יוחסו לו בפועל בכתב האישום), לא כל שכן מקום בו כמו פיו מעיד על עצמו המשיב כמי שעשה את המיוחס לו בשל בצע כסף, ומצוקה כלכלית.

כל טענה אחרת בעניין זה- הינה מיתממת, ואינה עולה בקנה אחד עם ההיגיון, ניסיון החיים והשכל הישר.

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו מהתסקיר בעניינו עולה בברור התמקדותו של המשיב במצוקתו הכלכלית, והסברו כי זה המניע לביצוע העבירות.

כך, עולה כי הוא משלם דמי מזונות לשלושה מילדיו, מפרנס את בנו הרביעי המתגורר עמו, וכי הוכרז כפושט רגל ובני משפחתו התגייסו לסייע לו כלכלית באופן שגרם לו לבושה ופגיעה בערכו העצמי, כשלדבריו- לאחר תקופה מסוימת בה הצליח במישור התעסוקתי- חזר וצבר חובות, התקשה לעמוד בהם, ופנה לגורמים שוליים, כשהוא מתאר דאגתו כיום גם בהקשר זה וחשש מפני אפשרות לפגיעה בו מצדם.

אין תימה, כי בנסיבות אלה פנה המשיב לאפיק שולי זה- באמצעותו יש בידו להשיג תמורה כספית עצומה שיש בה כדי לפתור כליל את בעיותיו הכספיות, בעבודה מעטה ותוך זמן קצר באופן יחסי.

דברים אלה מעידים כי לא זו בלבד שמעגל הסתבכותו הכלכלית של המשיב, שהובילו מלכתחילה לביצוע העבירות, לא תם, כי אם אדרבא- החמיר נוכח מעורבותו בהליך הפלילי כיום, כך שהמניע הכספי ממשיך לרחף מעל ראשו באופן מובהק שימשיך ביתר שאת כל אימת שלא עובד ומצוי במעצר, ובכלל זה- גם מעצר בית.

זאת ועוד, חרף הודאתו בעבירות במשטרה, הרי שעמדתו של המשיב בתסקיר הינה בעייתית מקום בו התרשם השירות כי הוא רואה בפתרונות שוליים ועוברי חוק דרך לגיטימית להתמודדות עם קשייו ובחירותיו, וממוקד בצרכיו באופן שנמנע מבחינת השלכות התנהגותו ובחירותיו השוליות עליו ועל הסובבים אותו, ובכלל זה בני משפחתו.

בנוסף, התרשם השירות מפער בין הצגתו של המשיב את תפקודו היציב התקין והאחראי במישור המשפחתי, ההורי, והזוגי לבין העובדה כי שב והסתבך במישור התעסקותי והכספי.

יתרה מכך, בעיני השירות בלטה העובדה לפיה המשיב מתקשה לזהות כשלים בהתנהגותו הכלכלית, וגם כיום נוכח שלילתו שימוש בסמים, תופס התנהגותו השולית ככזו שנכפתה עליו נוכח העדר אלטרנטיבה לקשייו הכלכליים, הוא מתקשה לראות פתרונות מוסדרים, חוקיים ומקובלים כשמחזיק באופן נוקשה בעמדה מטשטשת דפוסים ובחירות עברייניות שבחר.

מהמיוחס לו כיום ומתיאוריו את בחירותיו - התרשם השירות מהתנהלות מתמשכת שאופיינה בהסתרה ומניפולטיביות כלפי בני משפחה וחברים, כשאף לא ראה בהם גורמי תמיכה והכוונה במשבר הכלכלי החוזר עמו התמודד.

על חומרתן הרבה של העבירות המיוחסות למשיב, עמדה הפסיקה באריכות בהחלטות ופסקי דין רבים.

יש טעם בהפנייתה של המבקשת להחלטה שניתנה אך לאחרונה מבית מדרשו של בימ"ש העליון בעבירות אלה, בבש"פ 7283/16 ליאור אלמגור נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 27.9.16), ואף בה נדונה שאלת מעצרו של נאשם שנתפס במעורבות להפעלת מעבדת סמים בכמות גדולה, אך פחותה באופן ניכר מעניינו. וכך נקבע שם-

"בעניינו מדובר בעבירות סמים חמורות הקשורות להפעלת מעבדת סמים" בה נתפסה כמות גדולה מאוד של סם מסוג קנבוס (כ- 160 ק"ג). פעילות כזו מקימה עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים. הלכה פסוקה היא כי בעבירות של סחר והפצת סמים יש לעצור את הנאשם עד לתום ההליכים נגדו, וזאת לאור המסוכנות הרבה לשלום הציבור הנשקפת ממנו, ובשל כך שלא ניתן להפיג את המסוכנות הטבועה במבצעי עבירות אלה באמצעות חלופת מעצר, שאין בכוחה על-פי רוב למנוע הישנותן של עבירות מסוג זה (בש"פ 8087/09 מדינת ישראל נ' מידברג (20.10.2009); בש"פ 3833/13 עמוס נ' מדינת ישראל (5.6.2013); בש"פ 4585/14 צקבאשווילי נ' מדינת ישראל (4.7.2014); בש"פ 3064/15 מאירוב נ' מדינת ישראל (12.5.2015); ובש"פ 8155/15 קלר נ' מדינת ישראל (9.12.2015), להלן: ענין קלר).

אומנם לצד הכלל האמור הכיר בית משפט זה בקיומם של מקרים חריגים, בהם תתאפשר חלופת מעצר בעבירות אלה, אך זאת בעיקר במקרים של נאשם צעיר, ללא עבר פלילי שחלקו ומעורבותו בעבירות היו מצומצמים (ענין קלר,

בפסקה 11; בש"פ 3702/15 ברק נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-10
"(3.6.2015)."

ובש"פ 3064/15 אברהם מאירוב נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 12.5.15) נקבע-

"העורר מואשם בעבירה של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן מסוג קנבוס בכמות העולה פי אלף על הכמות המוגדרת בפקודה ככמות סם לצריכה עצמית. עבירות אלה, בייחוד בהינתן ההיקף שבו מדובר, מקימות עילת מעצר סטטוטורית ולא אחת פסקנו כי למעט חריגים, לא ניתן להפיג את המסוכנות הטבועה במבצעי עבירות כאלה בדרך של חלופת מעצר. זאת בשל המסוכנות הרבה לשלום הציבור הנשקפת מהן, וכן בשל כך שחלופת מעצר, על פי רוב, אין בכוחה למנוע את הישנותן (בש"פ 4585/14 צקבאשווילי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (4.7.2014) והאסמכתאות שם)."

בענייננו- חלקו של המשיב הינו החלק העיקרי והדומיננטי בכתב האישום, כמויות הסם המדוברות הינן של חמש וחצי טונות(!), ושווין מגיע כדי עשרות מיליוני שקלים, והגם שבעברו הרשעה יחידה ולא מתחום הסמים- הרי שמעידה על קווי התנהלות שאינם נורמטיביים.

לא זו בלבד שמדובר בעילת מסוכנות סטטוטורית (סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996)-היינו שלגביה מצא לנכון המחוקק לקבוע חזקת מסוכנות אינהרנטית, אלא שבעניינו של המשיב בעיקר נוכח עמדתו ומאפייניו הבעייתיים בתסקיר, גרסתו במשטרה לפיה מודה במעשים, ומניע של מצוקה כספית בביצוע העבירות שעדיין קיים-המסוכנות היא ממשיית.

אמנם, אין להתעלם מהעובדה לפיה השירות התרשם באופן חיובי מהמפקחים, ומצא כי מערכת יחסיהם עם המשיב יכולה להיות בעלת השפעה מקדמת ומציבת גבול כלפיו במסגרת החלופה, ואף הוצעה כתובת חלופית למעצר הבית-דירה שכורה במיוחד לצורך זה ביישוב קדומים, בה הביעו המפקחים נכונות לפקח עליו לסירוגין.

עם זאת, בנסיבות אלה, נוכח חומרתן היתרה של העבירות והסיכון הרב הנשקף מהתנהלות זו של המשיב -לציבור, אין מנוס מהותרתו במעצר בשלב זה, לא כל שכן מקום בו יתר המעורבים בתיק, אותם העסיק המשיב, ושחלקם קטן משלו-נותרו עצורים.

6. לאור האמור, הריני מורה על הותרת המשיב במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"ט כסלו תשע"ז, 19/12/2016 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת